

Метелик

Ірина Цілик

Мені не соромно
вам
лоскотати очі.
Мені не складно
запхатись в дитячі лахи.
І відшептавши за сповідь,
що винен Запах,
смокчу пилок
медового серпантину —
у вас волосся дозріло
рудим інтимом.
Що буде завтра?
Перевертнем ряснокрилим
топитиму
в бульках кави
хвилинні кільця.
Підфарбувавши мляво
затерті крильця,
сховаю груди
під жовтогарячу вовну:
мій шарф кусючий,
бо в ньому
вас досі повно...